

момче, както и пръво-то. И двѣ-тѣ дѣтчица испо-
слѣ станѣли ягки, здрави мѫжк, и у тѣхъ нѣ-
мало да ся види никакво, ни тѣлесно, ни душевно
маймунство. — Ви, стары майчицы, много ся бла-
зните дѣто вѣрвате, че трѣбувало да ся угажда
и да ся прави срѣдце на трудна женѣ въ всичко
что ѝ ся поиска, и сякате, че бы патила зло, ако
ї не станаше нѣщо на воляк-тѣ. Такъва мысъль
е много пакостлива, па и прави млады-ты жены
опориты и тврьдоглавы. Трудна жена кога поиска
нѣщо, отъ което може да ѝ стане злѣ, тогава
грѣхъ ще-бы да ѝ ся стори воля-та, както е грѣ-
хата и да ся сили съ нѣщо, което ѝ ся гади.

И така мирна душа безъ речъ много трѣбу-
ва на трудна женѣ, ако иска да ѝ вирѣе добрѣ
дѣтенце-то; за това и трѣбува да гляда да ѝ бѫде
наистинѣ душа мирна. Па лъма е то много мѫчно
нѣщо?! Любовь, своя воля или добра покана отъ
родители и роднины, связала е младж-тѣ женѣ
съ мѫжъ, съ който има сега да дѣли и радость
и скрѣбъ, а плода отъ тѣхъ связкѣ тя си чува
въ утробѣ-тѣ, па кога ѝ ся роди тоя плодъ, ней
си оттваря цѣлъ свѣтъ отъ новы радости. Кѫщни-
чество-то ѝ оттваря доста работѣ за да ся труди
и тѣлесно и душевно; тя е ангелъ пазителъ, ан-
гель за рядъ и за домашне благополучие. При това
кога наврѣмени да роди трѣбува да си приготви
много нѣчта, а това готовене ѝ быстри мысли-ты
и забавя ѝ тѣло-то. Па и мѫжева-та любовь не
лз ѝ е утѣха? Тя наистинѣ бы бѣла непризнател-
на, ако, намѣсто да мысли добро и мирно, идяше
само да си развали срѣдце и да страхува, ако, на-
мѣсто съ повѣреніе да чяка честитъ свръшъ на